

Věra Nováková
A b e c e d A
• 29. 6. – 20. 8. 2012 •

Věra Nováková

se narodila 17. ledna 1928 v Praze jako dvojče do početné rodiny. Otec byl právník, svobodomyslný volnomyšlenkář, matka pečovala o velkou rodinu se šesti dětmi, dětství bylo harmonické. Po maturitě na klasickém gymnáziu ji přijali v roce 1947 na Akademii výtvarných umění do ateliéru profesora Sychry, kde stráví tři semestry. V únoru 1949 je při politických studentských prověrkách vyloučena proti vůli profesora Sychry z AVU a nesmí studovat ani na jiných školách.

1950 – 24. 8. - svatba se stejně politicky postiženým spolužákem Pavlem Brázdou. Bydlí u Pavlovy babičky, Heleny Palivcové-Čapkové, jejíž manžel, básník Josef Palivec, byl komunistickou mocí zatčen a odsouzen „za velezradu“ na 20 let. S ní pak žijí ve společné domácnosti až do její smrti.

1950-52 – Díky statečnému řediteli školy Solarovi nastupuje spolu se svým manželem Pavlem do

třetího ročníku Vyšší školy uměleckého průmyslu (VŠUP) do třídy prof. Dillingera. Tam se seznamuje se základy grafických technik

1953 – Realizuje pro čekárnu dětské nemocnice na Karlově náměstí velké nástěnné malby na náměty klasických českých pohádek Boženy Němcové a Karla Jaromíra Erbena. Ty však byly zanedlouho odstraněny jako ideologicky závadné pro rodící se „lidově demokratickou společnost“ a socialistické cítění.

1958 – Je zaregistrována jako tzv. „výtvarnice z povolání“, což jí umožňuje žít se legálně výtvarnou činností, aniž by byla považována za příživnici. O Velikonocích ji křtí v Týnském chrámě p. Jiří Reinsberg. Kmotrou je její dvojče Hana Lobkowiczová. Helena Palivcová provází Věru a Pavla svým rodným krajem (Svatoňovice a Úpice), kde se připravují na společné ilustrování knihy Moji milí bratři. Návrat do dětství je pro Helenu na několik let únikem a útěchou ze skličující reality.

1959 – Narodila se dcera Kateřina. 13. 12. je Josef Palivec propuštěn po deseti letech z vězení. Doma se setkává s nadlouho odloučenou manželkou Helenou i s novými spolubydlicemi Věrou, Pavlem a sotva roční Kateřinou. Stanou se dobrými kamarády. Společně pak žijí v jedné domácnosti až do jeho smrti. Navštěvuje ho mnoho lidí, především básníků, s některými se Věra s Pavlem seznamují a spřátelí. Je mezi nimi Ivan Wernisch, Míla Topinka, Jiří Kuběna, Pavel Šrut, Dalibor Plichta a mnozí další znalci a příznivci Pavlicovi poezie oceňující jeho osobní statečnost.

1961 – 28. ledna umírá Helena Čapková-Palivcová.

1967 – Na jaře navštěvuje Josefa Palivce jeho milovaná nevlastní dcera Denisa a její manžel malíř Theodor Stravinský. Vzniká živé přátelství, Věra si s Denisou dopisuje až do její smrti. Na podzim se V. N. a P. B. podaří uskutečnit první cestu za železnou oponu do „svobodného světa“. S nepatrnými finančními prostředky putují po Itálii s přítelem Zdeňkem Neubauerem. Obdivují zejména staré umění a jeho nepřetržitou evropskou kontinuitu. Přespávají jako chudí poutníci ve Františkánských kláštřích. Vdechují svobodu všemi póry.

1968 – Naděje netrvá dlouho. Po okupaci Československa uvažují o emigraci.

1971 – Protože V. N. a P. B. nemají vystavovat veřejně, rozvěsí své obrazy na schodišti vinohradské vily, kde bydlí. Zdeněk Neubauer sem přivádí filozofický kroužek, který se pak několik let schází každý pátek u Brázdu na Vinohradech. Je mezi nimi kromě Zdeňka Neubauera také Jan Sokol, Jiří Němec, Daniel Kroupa, Zdeněk Kratochvíl, Martin Palouš, Věra Jirousová a další. Přednáší tu i prof. Jan Patočka. Do normalizační pouště to vnáší svěží vzduch.

1973–74 V.N. je zaměstnaná v kreslárně Archeologického ústavu. Je to první a poslední stálý příjem.

1976 – První a do roku 1992 jediná společná výstava s Pavlem Brázdou v Divadle v Nerudovce. Odvážná ředitelka Jarmila Šerá s osobním rizikem poskytovala tento prostor různým neoficiálním až nežádoucím aktivitám: Kryl, Hutka, Lutka, Třešňák apod. Výstavu zahajuje Roman Prah.

1978 – Druhá cesta V.N. a P.B., tentokrát do Paříže na pozvání přátel. Setkání s moderním i starým uměním ve slavných pařížských muzeích a galeriích. Na zpáteční cestě návštěva u Theodora a Denisy Stravinských v Ženevě.

1987 – Jako čerstvým důchodcům je Brázdovým povolena cesta do USA, kam se oba vydávají na pozvání Pavlovy sestřenice Marty Procházkové, emigrantky z roku 1948, a jejího manžela Toma Kastnera. Pobyt v New Yorku a cesty po východním pobřeží od Maine až po Virginii.

1990 – V. N. pozve do Skotska režisér Robin Crichton. Portrétuje jeho i jeho rodinu.

1992 – Získává první ateliér, kde může realizovat i větší díla. Viktor Karlík s Terezií Pokornou a Michalem Blažkem uspořádají V. N. a P. B. první velkou výstavu v PKC Ženské domovy (Pavel Brázda/Věra Nováková – 50. Léta) s pečlivě připraveným katalogem. Výstava putuje do Chebu, Olomouce i do Budapešti. Dva letní měsíce, červenec a srpen, stráví V. N. v USA ve Virginii v sídle Marty a Toma Kastnerových. Vystavuje několik obrazů na místním veletrhu Rockbridge Art Show Regional Fair.

1997 – Poznávací zájezd „ Po stopách středověkých poutnických cest do Santiaga de Compostela“. Bezprostřední setkání s románským, předrománským a mozarabským uměním a s jeho expresivní výrazovou silou.

1999 – Poznávací zájezd („Zrození italské renezanace“) do Toskánska s P. B.

2000 – Poznávací zájezd po Sicílii s P. B.

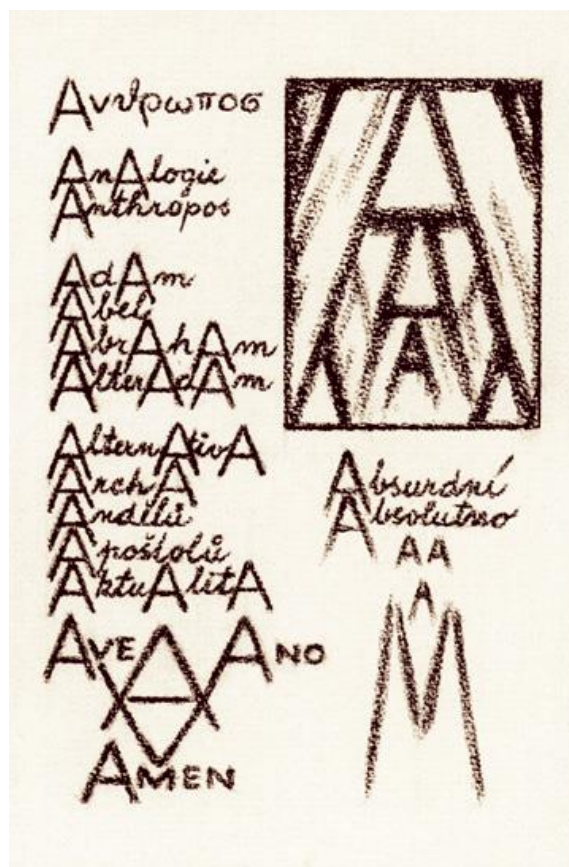
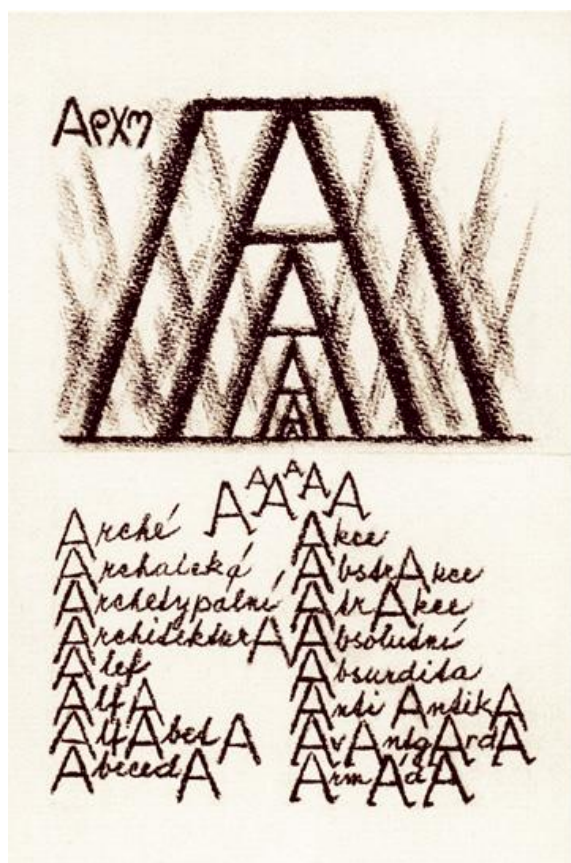
2002 – První pobyt v Barceloně s P. B.

2006 – V. N. dostává cenu Revolver Revue za rok 2006. Druhý pobyt v Barceloně.

2007 – V Paříži na výstavě Pavla Brázdy. V. N. oceněna zápisem do židovské Knihy cti “za významnou celoživotní činnost“.

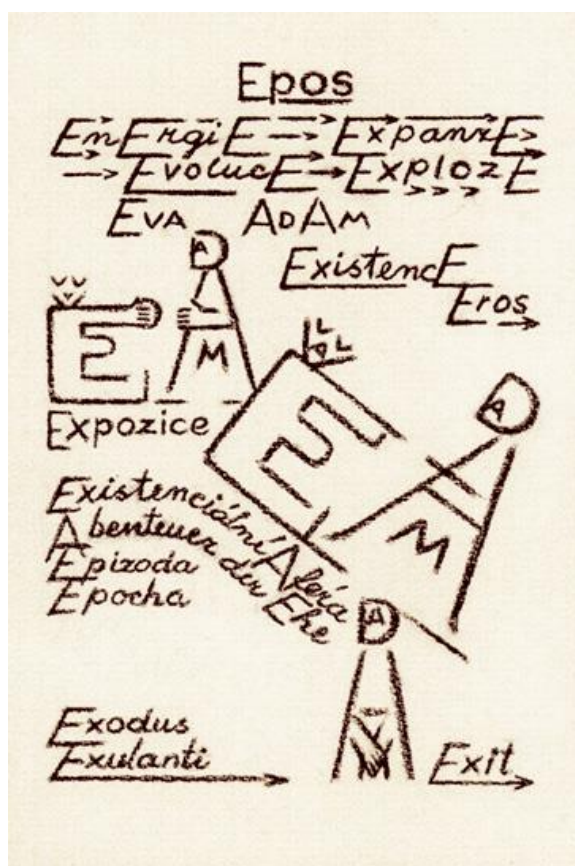
2008 – Poutní cesta do Izraele. Výstava v Českém kulturním centru v Paříži.

2009 – Poznávací cesta do Turecka s P. B.

Samostatné výstavy

- 1998 Věra Nováková, Obrazy z 60. a 90. Let, Galerie bratří Čapků, Praha
 2000 Věra Nováková, Galerie ve věži, Horní Planá u Mariánských Lázní
 2002 Věra Nováková, Práce z poloviny minulého století, Galerie Ztichlá klika, Praha
 2005 Věra Nováková, Staré příběhy, obrazy, sochy, reliéfy, Galerie Navrátil, Praha
 2007/8 Věra Nováková, Panta rei, Galerie Navrátil, Praha
 2008 Věra Nováková, České kulturní centrum Paříž
 2010 Věra Nováková, Znaky, Kostel Nejsvětějšího Salvátora u Karlova mostu, Praha
 2010 Věra Nováková, Kulturní dům Střelnice, Rumburk
 2011 Věra Nováková, Retrospektiva, Galerie Klatovy/Klenová
 2011 Věra Nováková, Galerie 1. Patro, Praha

*Architektura (Arché), 1965
Akronex na plátně, 85 x 60 cm*

*Úzkost, 2001
olej na plátně, 120 x 85 cm*

s Pavlem Brázdou

1976 Pavel Brázda a Věra Nováková, Divadlo v Nerudovce, Praha

1992 Pavel Brázda/ Věra Nováková – 50. Léta, Galerie PKC Ženské domovy, Praha. Výstava putuje do dalších měst: Vlastivědné muzeum v Olomouci, Městské muzeum v Chebu a Československé kulturní centrum v Budapešti

1992 Pavel Brázda a Věra Nováková, TreppTower Galerie, (Festival Grenzenlos, kulturele Begegnung Prag – Berlin)

1993 Pavel Brázda/ Věra Nováková, 50.-60. Léta, Galerie Archa na Zámku ve Zlíně

1996 Pavel Brázda/ Věra Nováková, Muzeum a galerie v Břeclavi, Břeclav

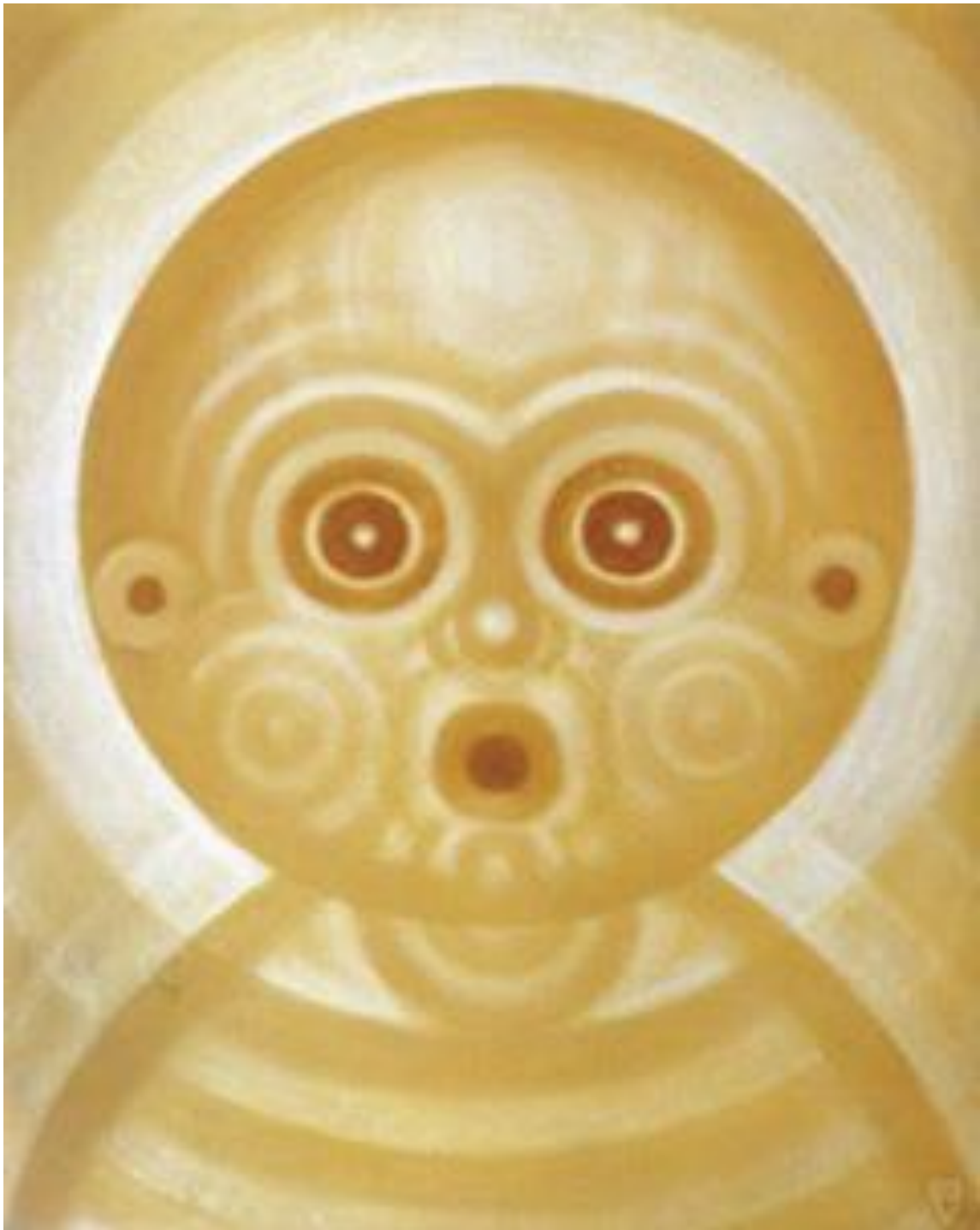
2000 Pavel Brázda/ Věra Nováková, strukturální obrazy a reliéfy z první poloviny 50. Let, Galerie Millenium, Praha

2001 Pavel Brázda/ Věra Nováková, 50. léta po padesáti letech, Kulturní dům (bývalá synagoga), Dobříš

2007 Pavel Brázda/ Věra Nováková, Galerie V kapli, Bruntál

2010 Brázda/ Nováková/Sobotka, 50. Léta, Galerie Ztichlá klika, Praha

2010 Věra Nováková/ Pavel Brázda. Obrazy, grafiky a ilustrace ke knize Heleny Čapkové Moji milí bratři, Městské muzeum a galerie v Úpici

*O- Otec, 1993
olej na plátně, 105 x 85 cm*

Skupinové výstavy

1968 II. Pražský salon, Výstavní síň U Hybernů, Praha

1988 Salon pražských výtvarníků, PFOJF, Praha

1989 Minulost a přítomnost, Vinohradská tržnice, Praha

1990 Polymorfie – Tschechoslowakei 1939-1990, Martin Gropius Bau, Berlin

1996 Výstava prací s křesťanskou tematikou, Galerie Ambit

1997 Mezi tradicí a experimentem. Práce na papíře v českém umění 1939-1989, Muzeum umění v Olomouci

2000/1 100+1 uměleckých děl z dvacátého století, České muzeum výtvarných umění v Praze v Domě U Černé Matky Boží

2002 Anima-Animus, Dům umění města Brna, Brno

2002 Anima-Animus, Galerie Zlatá husa, Praha

2002/3 Současný akvarel, Galerie Navrátil, Praha, Olomouc, únor 2003, České Budějovice, březen

2003 Liberec, duben-červen 2003, Brno, říjen-listopad 2003

2003 Pocta Madoně, Galerie Navrátil, Praha

2008 Nový zlínský salon V, 2008, Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně

2009 Zarekwirowano (Zabaveno), Muzeum Miejskie Wrocławia – Arsenal, Wrocław, Polsko

2010 Planeta Eden – Svět zítřka v socialistickém Československu v letech 1948-1978, Dům umění města Brna, Brno

2010 Planeta Eden, Centrum současného umění DOX

2010 Roky ve dnech – české umění 1945-1957, Galerie hlavního města Prahy – Městská knihovna